

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΘΝ

(Plan. 31)

Narrat Diocles vates (306, 25) Nicarcho

6 1. Ἡ που προΐων ὁ χρόνος, ὡ Νίκαρχε, πολὺ σκότος ἐπάξει
 τοῖς πράγμασι καὶ πᾶσαν ἀσάφειαν, εἰ νῦν ἐπὶ προσφάτοις
 C οὕτω καὶ νεαροῖς λόγοι ψευδεῖς συντεθέντες ἔχουσι πίστιν.
 οὔτε γὰρ μόνων, ὡς ὑμεῖς ἀκηκόατε, τῶν ἐπτὰ γέγονε τὸ συμ-
 πόσιον, ἀλλὰ πλειόνων ἢ δις τοσοῦτων (ἐν οἷς καὶ αὐτὸς
 10 ἡμην, συνήθης μὲν ὢν Περιάνδρῳ διὰ τὴν τέχνην, ξένος δὲ
 Θαλέω· παρ' ἐμοὶ γὰρ κατέλυσε ὁ ἀνὴρ Περιάνδρου κελεύ-
 σαντος), οὔτε τοὺς λόγους ὀρθῶς ἀπεμνημόνευσε ὅστις ἦν
 ὑμῖν <ὁ> διηγούμενος· ἦν δ' ὡς ἔοικεν οὐδεὶς τῶν παραγε-
 γονότων. ἀλλ' ἐπεὶ σχολή τε πάρεστι πολλή καὶ τὸ γῆρας οὐκ
 15 ἀξιόπιστον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου, προθυμου-
 μένοις ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς ἅπαντα διηγῆσομαι.

2. Παρεσκευάκει μὲν γὰρ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὴν ὑποδοχὴν
 D ὁ Περιάνδρος, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τὸ Λέχαιον ἐστιατορίῳ παρὰ τὸ
 τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν, ἧς ἦν καὶ θυσία. μετὰ γὰρ τὸν ἔρωτα
 20 τῆς μητρὸς αὐτοῦ προεμένης τὸν βίον ἐκουσίως οὐ τεθυκῶς
 τῇ Ἀφροδίτῃ τότε πρῶτον ἔκ τινων ἐνυπνίων τῆς Μελίσσης
 ὥρμησε τιμᾶν καὶ θεραπεύειν τὴν θεόν. τῶν δὲ κεκλημένων
 ἐκάστῳ συνωρὸς ἱκανῶς κεκοσμημένη προσήχθη· καὶ γὰρ ὦρα
 θέρους ἦν, καὶ τὴν ὁδὸν ἄπασαν ὑπὸ πλήθους ἀμαξῶν καὶ
 25 ἀνθρώπων ἄχρι θαλάττης κονιορτὸς καὶ θόρυβος κατεῖχεν. ὁ